

HUDBA PŘÍTOMNOSTI

J. STRNIŠTĚ / M. HLAVÁČ

panton
STEREO 8110 0548
G

Strana 1/Side 1

Jiří Strniště

KONCERT PRO LESNÍ ROH A MALÝ ORCHESTR CONCERTO FOR FRENCH HORN AND SMALL ORCHESTRA 22:52

Allegro molto, Marcia funebre, Vivo

Zdeněk Tylšar — lesní roh/French horn

Musici di Praga, řídí/under Jiří Strniště

Hudební režie/Music Director: Vojtěch Mojžíš

Zvuková režie/Sound Engineer: Miroslav Mareš

Nahráno 28. a 31. května 1985 v studiu Čs. rozhlasu Praha/Recorded on 28 and 31 May 1985 at the Czechoslovak Radio studio in Prague

Strana 2/Side 2

Miroslav Hlaváč

KONCERT PRO HOUSLE A ORCHESTR CONCERTO FOR VIOLIN AND ORCHESTRA 27:04

Jiří Tomášek — housle/violin

Moravská filharmonie Olomouc, řídí Jaromír Nohejl

Moravian Philharmonic Orchestra Olomouc under Jaromír Nohejl

Převzatý snímek Čs. rozhlasu Ostrava/Original recording by Czechoslovak Radio Ostrava

Cover © Ladislav Svatoš, 1985. Sleeve-note © Jan Ledeč, 1985. Translations © Ivan Vávra, Bedřiška Adamičková, 1985. Redaktor obalu: Milan Beran

PANTON, vydavatelství Českého hudebního fondu, Řiční 12, 118 39 Praha 1

Jiří Strniště (nar. 1914) studoval kompozici na pražské konzervatoři u R. Karla a O. Šína, dirigování u M. Doležila a P. Dědečka (1932–36), působil jako dirigent v hudebních divadlech, dramaturg Československého filmu a dramaturg Národního divadla v Praze, nyní se věnuje výhradně kompozici. Většina jeho tvorby patří hudbě symfonické (mj. Dramatická předehra, Variace na slezskou píseň, Romance a rondo pro violoncello a smyčce) a komorní (mj. Suita pro žesťový kvartet, Čtyři chorovody s intrádou pro kvarteto lesních rohů, Oktet pro dechové nástroje). Do vokálního oboru přispěl Strniště mj. již v r. 1949 kantátou „Mladým komunistům“, do oblasti hudebně dramatické operou Lan-ni (1962). Ve své tvorbě usiluje důsledně o posluchačsky srozumitelnou a přístupnou, formálně přehlednou hudbu. Je rovněž autorem četných populárně poslechových skladeb. V roce 1975 bylo Jiřímu Strniště uděleno státní vyznamenání Za vynikající práci. *Koncert pro lesní roh a malý orchestr* dokončil autor v r. 1978, koncertní premiéru uskutečnil v r. 1983 Střeďocheský symfonický orchestr v Poděbradech se sólistou Zdeněkem Tylšarem a dirigentem Jaroslavem Šafaříkem.

Miroslav Hlaváč (nar. 1923) studoval kompozici u B. Mikody, pak u J. Řídkého (1953–57) a K. Slavického (1957–61). Působil po válce nejprve 17 let v oboru stavebního inženýrství, od roku 1967 se věnuje výhradně skladbě. Jeho skladatelské dílo, zahrnující na 100 skladeb, zasahuje do oblasti hudebně dramatické (mj. balet „Čaro-

dějův učení“ a opera „Inultus“), do oblasti symfonické hudby (zejména Symfonie z r. 1960, symfonieta „Elegikon“ z r. 1964 a „Sinfonieta epitaffica“ z r. 1974) a hudby komorní (z poslední doby zvláště partita „Impulsioni“ pro housle a bicí a „Episodio“ pro nonet). Obsáhle je jeho tvorba pro děti, kterým věnoval četné skladby klavírní a vokální. Závažná skupina Hlaváčových skladeb využívá zvukových možností elektronické a konkrétní hudby; jeho kvadrofonní „Fontana cantans“ byla oceněna v mezinárodní skladatelské soutěži v Římě (1972), skladba „Biochronos“ získala cenu v celostátní čs. soutěži 1969. V posledním období lze v Hlaváčově tvorbě sledovat úsilí o organické spojování zkušeností z předchozích experimentujících děl s výchozím skladatelovým emocionálně bezprostředním přístupem k tvorbě. Z tohoto období pochází i *Koncert pro housle a symfonický orchestr* (1978). Skladba byla komponována pro Schweriner Philharmonie v NDR, která ji také 18. března 1980 ve Schwerinu premiérovala; sólistou byl Dietrich von Baehr, provedení řídil Dr Horst Förster.

Jiří Strniště (1914) studied composing at the Prague Conservatory under R. Karel and O. Šin and conducting under M. Doležil and P. Dědeček (1932–1936), conducted musical theatre orchestras, was dramaturgist with Czechoslovak Film and Prague's National Theatre, and is now a full-time composer, mostly of symphonic (Dramatic Overture, Variations on a Silesian Song, Romance and Rondo for Cello and Strings, etc.) and chamber (Suite for Four Brasses, Four Khorovods with Intrade for Four French Horns, Octet for Winds, etc.) works. His vocal works include the 1949 cantata „To Young Communists“, and his stage works the 1962 opera Lan-ni. Strniště consistently produces transparent and formally clear music, and is also the author of many popular entertainment works. In 1975 he was awarded the State order For Distinguished Work. Strniště completed his *Concerto for French Horn and Small Orchestra* in 1978; it was premiéred in 1983 at Poděbrady by the Central Bohemian Symphony Orchestra under Jaroslav Šafařík, with Zdeněk Tylšar as the soloist.

Miroslav Hlaváč (1923) studied composing under B. Mikoda, and later on under J. Řídký (1953–1957) and K. Slavický (1957–1961). After having worked for 17 years as construction engineer, he turned a full-time composer in 1967. His roughly one hundred works include stage music (such as ballet „Zauberlehrling“ on Goethe's Werse and the opera „Inulta“), symphonies (particularly his 1960 Symphony and the „Elegikon“ sinfonieta, and the 1974 „Sinfonieta epitaffica“), and chamber music (of the recent works, particularly the „Impulsioni“ partita for violin and percussion, and the „Episodio“ nonet). Hlaváč has also composed many important piano and vocal works for children. In an important group of his compositions, he makes ample use of the sound potential of electronic and concrete music; his quadrophonic „Fontana cantans“ won an award in the 1972 international composers' competition in Rome, and his „Biochronos“ won a prize in the 1969 Czechoslovak National Competition. In his most recent period, Hlaváč seeks to integrate his previous experimentation with his basic emotionally immediate approach. One product of this period is the *Concerto for Violin and Symphony Orchestra* (1978). Hlaváč composed it for the Schweriner Philharmonie in the Germany Democratic Republic, which premiéred it at Schwerin on 18 March 1980 under D. Horst Förster, with Dietrich von Baehr as soloist.

Jiří Strniště (geb. 1914) studierte Komposition am Prager Konservatorium unter der Ägide von R. Karel und O. Šin, Dirigieren bei M. Doležil und P. Dědeček (1932–36). Er wirkte dann als Dirigent an einigen Musiktheatern, als Dramaturg des Tschechoslowakischen Rundfunks und des Nationaltheaters in Prag. Heute widmet er sich ausschließlich der Komposition. Der Großteil seines Schaffens gehört in den Bereich der Sinfonik (u.a. Dramatische Ouvertüre, Variationen über ein schlesisches Lied, Romanze und Rondo für Violoncello und Streicher) und der Kammermusik (Suite für Blechinstrumente, Vier Chorgesänge mit Intrade für Hornquartett, Oktett für Blasinstrumente u.a.). Auf dem Feld der Vokalmusik und des Musikdramas schuf Strniště schon im Jahre 1949 die Kantate „Den jungen Kommunisten“ und die Oper „Lan-ni“ (1962). In seinen Werken ist er stets um eine verständliche und zugängliche, in ihrer Form durchschaubare Musik bemüht. Er hat auch eine Reihe populärer Unterhaltungsmusiken geschrieben. Im Jahre 1975 erhielt Jiří Strniště die Staatsauszeichnung Für hervorragende Arbeit. Sein *Koncert für Horn und kleines Orchester* beendete er im Jahre 1978, die Uraufführung fand 1983 in Poděbrady in der Interpretation des Mittelböhmischen sinfonischen Orchesters mit dem

Solisten Zdeněk Tylšar und unter der Leitung von Jaroslav Šafařík statt.

Miroslav Hlaváč (geb. 1923) studierte Komposition bei B. Mikoda, Später dann bei J. Řídký (1953–57) und K. Slavický (1957–61). Nach dem Krieg arbeitete er siebzehn Jahre lang in der bautechnischen Branche, seit 1967 widmet er sich ausschließlich der kompositorischen Arbeit. Sein an die einhundert Stücke umfassendes Werk enthält szenische Werke (z.B. das Ballett „Der Zauberlehrling“ und die Oper „Inultus“), ferner sinfonische Musik (besonders die Sinfonie von 1960, die Sinfonietta „Elegikon“ von 1964 und die „Sinfonieta epitaffica“ von 1975) und schließlich Kammermusik (aus letzter Zeit beispielsweise die Partita „Impulsioni“ für Geige und Schlaginstrumente und „Episodio“ für Nonett). Umfangreich ist auch sein Schaffen für Kinder, denen er zahlreiche Klavier- und Vokalstücke widmete. Eine wichtige Gruppe von Hlaváčs Kompositionen nutzt die Klugmöglichkeiten der elektronischen und konkreten Musik; seine quadrophone „Fontana cantans“ wurde im Internationalen Komponistenwettbewerb in Rom 1972 mit einem Preis gewürdigt, die Komposition „Biochronos“ errang einen Preis im tschechoslowakischen nationalen Wettbewerb 1969. In der jüngsten Epoche wird in Hlaváčs Schaffen das Bestreben offenbar, die Erfahrungen aus den früheren experimentierenden Werken mit dem ursprünglichen emotional unmittelbaren Zugang zur schöpferischen Arbeit organisch zu verknüpfen. Aus dieser Epoche stammt auch sein *Koncert für Geige und sinfonisches Orchester* (1978). Dieses Konzert wurde für die Schweriner Philharmonie aus der DDR komponiert, in deren Interpretation es am 18. März 1980 in Schwerin uraufgeführt wurde. Solist war Dietrich von Baehr, es dirigierte Dr. Horst Förster.

Jiří Strniště (néen 1914) étudia la composition au Conservatoire de Prague avec Rudolf Karel et Otakar Šin et la direction d'orchestre avec M. Doležil et P. Dědeček (1932–1936). Après, il travaillait comme chef d'orchestre aux théâtres de musique, et comme programmateur au Film tchécoslovaque et au Théâtre national de Prague. A présent il se voue uniquement à la composition. Sa production est centré avant tout sur la musique symphonique (p. ex. Prélude symphonique, Variations sur une Chanson silésienne, Romance et Rondeau pour Violoncelle et archets) et sur la musique de chambre (p. ex. Suite pour Quatuor à cuivres, Quatre Chœurs de Danse avec Intrade pour Quatuor de cors, Octette pour instruments à vent). Quant à sa création vocale et lyrique, Strniště écrivit en 1949 la Cantate «Aux jeunes Communistes» et son opéra Lan-ni (1962). Il tâche de créer une musique compréhensible et accessible pour les auditeurs, d'une clarté formale parfaite. Il est aussi auteur de nombreuses compositions populaires. En 1975 il obtint la Distinction nationale pour travail remarquable. Son *Concerto pour cor et petit orchestre* fut achevé en 1978. La première exécution eut lieu à Poděbrady dans l'interprétation de l'Orchestre symphonique de Bohême Centrale avec le soliste Zdeněk Tylšar et sous la direction de Jaroslav Šafařík.

Miroslav Hlaváč (néen 1923) a étudié la Composition avec B. Mikoda, plus tard avec J. Řídký (1953–1957) et K. Slavický (1957–61). Après la guerre il travaillait pendant 17 années dans la branche du bâtiment, depuis 1967 il s'occupe exclusivement de composition. Son œuvre contenant une centaine de compositions, inclut la musique symphonique (surtout la Symphonie de 1960, la symphoniette «Elegikon» de 1964 et la «Sinfonieta epitaffica» de 1975) la musique scénique (p. ex. le ballet «L'Apprenti sorcier» et l'opéra «Inultus») et la musique de chambre (dans ces derniers temps surtout la partite «Impulsioni» pour violon et percussion et «Episodio» pour nonette). Il a écrit beaucoup de musique pour enfants, auxquels il dédia maintes compositions vocales et pour piano. Une partie importante de la production de Hlaváč exploite les moyens sonores de la musique électronique et concrète. Sa pièce quadrophonique «Fontana cantans» fut distinguée par un prix lors du Concours international de composition à Rome (1972), la pièce «Biochronos» fut primé au Concours national tchécoslovaque en 1969. Ces derniers temps Hlaváč tend à unier les expériences acquises par le travail à ses œuvres expérimentales avec son approche initial du travail compositionnel qui était d'un caractère immédiat et émotionnel. Typique pour cette époque son *Concerto pour violon et orchestre symphonique* de l'année 1978. Ce concerto fut créé pour la Schweriner Philharmonie en République démocratique allemande, qui l'interpréta en première exécution le 18 Mars 1980 à Schwerin avec le soliste Dietrich von Baehr et sous la baguette de Dr Horst Förster.